

[Gustav Pedersen.]

indeværende folketingsår nedsættes et udvalg til at arbejde videre med sagen og søge at nå frem til et resultat.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, for at hun kan fremsætte et anmeldt lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ragnhild Andersen): På den kommunistiske gruppes vegne vil jeg gerne fremsætte *forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven om forhøjelse af grundbeløbene, forhøjelse af renten med tillæg i kommunegrupperne II og III til samme størrelse som i kommunegruppe I samt om forhøjelse af brændselstillæg, invaliditetstillæg og lomme penge til rentemodtagere på alderdomshjem.*

Ændringerne går ud på at ophæve de i folkeforsikringsloven fastsatte zonegrænser, som bevirker en efter mit partis opfattelse helt uretfærdig forskelsbehandling af rentemodtagerne, alt efter som de bor i landkommuner, købstæder eller hovedstadskommuner.

Mit parti foreslår i § 1, at renten med tillæg i landkommuner og købstæder hæves op til hovedstadsrenten. Vi foreslår i § 2, at grundbeløbene derefter forhøjes med henholdsvis 200 kr. årlig til enlige rentemodtagere og ægtepar, hvor kun den ene er renteberettiget, og 300 kr. årlig til ægtepar, hvor begge er renteberettigede. I § 3 foreslår vi invaliditetstillægget fordoblet. I § 4 går vi ind for at give rentemodtagerne 7 hl brændsel mere til de 18 hl, de får, således at det samlede brændselstillæg ialt bliver på 25 hl koks til enlige og ægtepar. § 5 går ud på, at lommepenge til rentemodtagere på alderdomshjem skal være ens over hele landet, altså også en zoneudligning, som vil bevirke, at alle vore gamle på alderdomshjem kommer op på de i hovedstadsområdet fastsatte lommepenge. I § 6 foreslås det derudover at hæve lommepenge med et lille årligt beløb, nemlig 42 kr. Og endelig foreslår vi i § 7, at denne lov straks træder i kraft.

Det vil ses, at vort lovforslag hverken er nyt eller fremmed for det høje ting. Da mit parti sidste efterår fremsatte det samme forslag, lykkedes det ikke at komme igen-

nem med det; dog fandt vi tilslutning i det høje ting til visse synspunkter og til visse dele af vort forslag — jeg tænker her på den begyndende zoneudligning, der gennemførtes med virkning fra 1. april i år, og jeg tænker også på eengangshjælpen. Den begyndende zoneudligning bevirkede en lille forbedring for rentemodtagerne i købstæder og landkommuner, men altså kun en lille forbedring.

I købstæderne blev den månedlige rente således forhøjet med 7 kr. til enlige og i landkommuner med 10 kr. til enlige. Tilsvarende forhøjelser fik ægteparrene i de 2 kommunegrupper. Denne begyndende udligning, denne lille forbedring, betragter mit parti som et skridt i den rigtige retning, men det kan ikke være nogen varig løsning, al den stund enlige rentemodtagere på landet stadigvæk har 38 kr. mindre i månedlig rente, end de har i hovedstaden. Alt i alt er renten på landet kun 145 kr. om måneden til enlige aldersrentemodtagere. I købstæderne er aldersrenten til enlige 15 kr. lavere end i hovedstaden; alt i alt er den kun på 168 kr. om måneden. Tilsvarende forskelle er der også for renten til ægtepar i de tre kommunegrupper. Mit parti lægger derfor megen vægt på at komme disse uretfærdigheder til livs og mener, at zonegrænserne helt bør ophæves. Men selvom zonegrænserne bortfalder, vil det efter mit partis formening ikke løse problemet: at tilvejebringe en tryk og sorgfri tilværelse for de titusinder af rentemodtagere, som alene har renten at leve af, og det er jo det store flertal.

Vender vi os til hovedstadens aldersrentemodtagere, har disse kun 183 kr. i månedlig rente, et efter vor opfattelse uanstændigt lille beløb, som i flere år ikke har bevæget sig ud af stedet. Ganske vist gennemførtes i fjor en eengangshjælp på 100 og 150 kr. til henholdsvis enlige og ægtepar også i hovedstaden. Det var naturligvis en håndsrækning, men heller ingen løsning af rentemodtagernes problem i hovedstaden.

Mit parti mener nu som før, at løsningen må være varige forbedringer, som rentemodtagerne får regelmæssigt måned for måned, hvorved de kan blive befriet for de savn, de har i dag. Derfor foreslår mit parti påny at forhøje grundbeløbene med